

Přímo proti galerii Veselý výlet ústí málo známé a přitom malebné horské údolí s neregulovaným Honzovým potokem a stejnojmennou osadou. Do smíšeného lesa se smrky, jedlemi, modříný, jasaný, javory a buky vstoupíte přes masivní ocelový most. Na první pohled vás překvapí nepoměr mezi čtyři metry širokou mostovkou přecházející do dvoumetrového štětovaného chodníku. Kvalitní příhradový most s nýtovanými spoji nejspíš vyrobila pražská firma Ruston před více než sto lety pro železniční trať nedaleko Smiřic. V roce 1965 třiapadesátimetrovou konstrukci rozdělili a sedm polí mostu převezli do Mladých Buků, kde po něm dodnes boudaři z Krkonoš vozí prádlo do prádelny Petra Lukáčka (str. 23). Druhá, třicetimetrová část mostu tvořená devíti poli překlenula řeku Úpu právě v Temném Dole. To vysvětluje nepoměr železničního mostu a navazujícího úzkého chodníku určeného jen pro turisty, cyklisty a běžkaře. Při opravě dřevěné mostovky v roce 2007 rada obce Horní Maršov zvažovala ošetření železa, ale porovnání obrovské nosnosti až patnáctimilimetrových ocelových profilů s rozsahem stoleté koroze rozhodlo o ponechání rezavé patiny.

Rychle proudící Honzův potok tvořil nejméně od 16. století hranici mezi Maršovem a císařským majetkem. Až v roce 1769 horské lesy východních Krkonoš i s obcemi Velká a Malá Úpa připojil k panství Josef Vilibald Schaffgotsch. Honzův potok s cestou potom zůstaly už jen hranicí mezi Horním Maršovem a Temným Dolem, což připomíná unikátní linie mohutných stromů. V dolní části to jsou smrky s dvojnásobným objemem, než stromy stoletého lesa v okolí. Jakmile chodník přichází do osady Honzův Potok, přibývají podél cesty a potoka krásné modříný a především alej jasanů a javorů. Údolíčko osídlili dřevaři pozvaní po roce 1566 z alpských zemí rakouské monarchie na kácení krkonošského pralesa. Na rozdíl od mnohem starší pravidelně rozdělené lánové obce Maršov tady dřevaři zabrali císařskou půdu pro louky a chalupy nelegálně a zcela náhodně. Založili osadu Honzův Potok pojmenovanou nejspíš podle křesťního jména jednoho z nich. Je zajímavé, že v němčině se údolí s devíti domy odnepaměti jmenuje napůl česky Honsgraben.